

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale alle de foreslaaede Ændringer lige fra Nr. 1 til Nr. 9.

Sigvald Olsen: Jeg beklager, at det ikke har været Udvalget muligt at faa den højtærede Finansminister til at gaa med til et Forslag, som der var Enighed om i Udvalget, og som omtales i Betænkningen, nemlig at Aldersgrænsen for Erhvervelse af Alderstillæg skulde nedsættes til 26 Aar. Der var først af min ærede Partifælle, af det ærede Medlem for Odense og af mig stillet Forslag om 25 Aar, og det lykkedes ved Forhandlinger i Udvalget at faa dette nedsat til 26 Aar, men senere ved en Konference mellem Ministeren og Ordføreren har det vist sig ugørligt at naa til det Resultat, man ønskede. Jeg beklager, som sagt, dette, idet det jo er bevist efter de Oplysninger, der ere givne Udvalget, at der er en Del Mennesker, særlig blandt Toldkontorpersonalet, som ved Flid og Dygtighed have formaaet at skaffe sig Præliminæreksamen i en tidlig Alder og saaledes ere indtraadte i Toldvæsenets Kontortjeneste i en forholdsvis ung Alder, og disse Mennesker ville nu med den Bestemmelse, som Loven indeholder, blive forurettede. Da Forslaget imidlertid som Helhed bragt indeholder et betydeligt Fremskridt i Forhold til det nu bestaaende, har jeg ikke ment at burde stille Ændringsforslag, og jeg vil derfor slutte mig til Lovforslaget, som det foreligger.

Jeg skal kun gøre en Bemærkning om, hvad der siges i Betænkningen om, at Udvalget har modtaget et Andragende fra Toldbodarbejdernes Fagforening om fast Ansættelse for Arbejderne paa Københavns Toldbod i Lighed med Frilagerarbejderne. Jeg berørte denne Sag ved Lovforslagets 1ste Behandling her i Salen, og den højtærede Ministers Svar faldt i to Dele. For det første sagde han, at denne Sag jo ikke vedrørte det foreliggende Lovforslag, og dernæst, at nu kunde jo Udvalget tage sig af Sagen saa vidt gørligt. Vi have imidlertid i Udvalget slet ikke haft dette Andragende, det er slet ikke trykt i Betænkningen, og jeg ved ikke, om det har haft sin Grund i, at Udvalgets Formand har været uheldig med at forlægge det, men nogen Rolle spiller det jo ikke, idet jeg godt kan indse, at det paa det nuværende Tidspunkt ikke havde været muligt at faa Ministeren og vor høje Toldadministration til at acceptere et saadant Forslag. Jeg benytter imidlertid Lejligheden til atter indtrængende at anmode den højtærede

Minister om ved Konference med Generaldirektøren, der jo har modtaget et Andragende fra Toldbodarbejderne, gaaende i den Retning som her af mig omtalt, at gøre sit til, at Toldbodarbejdernes Ønsker kunne blive opfyldte.

Martin Madsen: Det er de samme to Punkter, som ere omtalte saavel af den ærede Ordfører for Flertallet (Blem) som af den sidste ærede Taler (Sigvald Olsen), som jeg her med et Par Ord skal omtale. Jeg kan i øvrigt i alt væsentligt henholde mig til, særlig hvad den ærede sidste Taler sagde, at Lovforslaget som Helhed er et Fremskridt paa alle Punkter, og da det ikke har været muligt at naa videre, har man ment med Rette at kunne slutte sig til dette og endda være fornøjet. Men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa de to Punkter, fordi der har været forhandlet saa meget om dem. Det første Punkt vedrører Kontorarbejderne, med Hensyn til hvilke man kunde have ønsket at faa Aldersgrænsen forandret fra 27 til 26 eller 25 Aar; det har man ikke kunnet naa, og derfor skal jeg ikke opholde mig videre derved, men blot udtale, at jeg vilde have ønsket, at man kunde have faaet Ministeren til at gaa med dertil. Imidlertid kan det jo være, at der, naar alle Forhold blive tagne i Betragtning, ikke vil være saa stor Grund, som de vedkommende selv have troet, til at komme dertil, thi det, som det kommer an paa ved disse Lønningsforslag, er først og fremmest dette, at Lønningsforholdene blive nogenlunde ensartet ordnede for alle Administrationsgrene, saa at man derved kan undgaa den stadige Rippen op i Lønningsspørgsmaalet af de misfornøjede inden for Ætaten selv.

Det andet Punkt, der vistnok vil falde de fleste stærkt i Øjnene, angaar Alderstillægets Forhøjelse for Toldassistenten fra 250 til 300 Kr. Saaledes som det er ordnet, kan det ikke undgaa, at der i Overgangsperioden, der bliver saa lang som samtlige Alderstillægenes Aarrække, vil blive nogle abnorme Forhold, og en Del vil finde sig meget lidt tilfredsstillede derved. Jeg maa maaske illustrere dette med følgende Eksempel. Hvis vi tænke os en Funktionær, der i dette Øjeblik har to Alderstillæg, hvoraf han for nylig har faaet det andet, og en anden Funktionær, som kun har faaet sit første Alderstillæg, ville de begge, naar Loven til 1. April træder i Kraft, faa